

24p Non obscuré demonstratur é consecutario proximo, attamen ex opposito 19p 10 deducitur. Deinceps veró sunt genera irrationaliũ compositarum affirmatarũ usq; ad 73 p 10 in propositionibus sex & quadraginta. Cõposita affirmata est bipartita (ut dixi) aut quadripartita: bipartita binomia aut bimedia: bimedia affirmata é duabus rationalibus vi tantum symmetris, ubi duo genera sunt & generis utriusque ternæ species, ut mox dicetur. Bimedia affirmata é duabus mediis modo rationale comprehendentibus modo medium, unde bimedia prima & secunda, ut patebit senario primo. Quadripartitæ tres dicentur major rationale, mediumque potens, duo media potens. Atque ad hæc undecim genera definiendum & partendum, cum pauca verba requirerentur, incredibile est quæ pythagorea somnia inventa sint, primo denarius est propositionum obscuritate præcipua insignis ad inventionem compositarum affirmatarum: Inventionem obscuram, difficilem, laboriosam, equidem expertus confiteor, sed nugatoriam profus & inutilem valde profiteor, ut in quinto & sexto senario demonstrabo, ut in quarto compositarum negatarum senario rursus admonebo.

25p Est definitio quædam bimedia, & ejus partitio primæ nempe & secundæ bimedia, quas Euclides ipse postea generi uni, tanquam species subjecit, ne partitionis argumentum longius repetatur. Neque quia medium specialiter modo sumitur, minus in subjecto speciali necessaria disjunctio est. Itaque materia ista est principii indemonstrabilis. Est veró elenchus demonstrationis in hoc absurdus, quod ad probandum disjunctivam medio carentem postulat disjunctivam similiter medio carentem. Nam ut probet rectangulum esse rationale aut medium, postulat rationalem esse datæ, symmetram vel asymmetram, quæ disjunctiva generis ejusdẽ est, talis demonstratio fuit disjunctio ad 4 & 34p 7. Quando verò rationale fiat, docebit 27p 10, quando medium, docebit 28p 10.

26p Minime debuit interponi partitioni illi superiori, & ejus partibus, sed partium explicatio proinus partitionem istam sequi debuit, & Campanus ideó recte partes subjungit toti, & hoc quidquid est, non recte per negationem proponitur, & principii naturam potius redolet, quàm propositionis. Si irrationalis rectanguli pars est irrationalis, reliqua est irrationalis. nam contrarium illud, Rationalis rectanguli pars est rationalis, postulatur & sumitur á Theone ad 33. 34. 35p 10. item ad 79p 10 postulatur differentiã rationalis á rationali esse rationalem: quod é 9d 10 deducitur, & illud est quod attigeram ad 23p 10: ut hæc & illa pari jure in principiis habendæ sint. Sed ista propositio temeré interposita denarium turbavit. huc igitur redeatur. Proximæ novem propositiones docent compositarum irrationalium inventionem doctrina insolenti antequam definitæ imò nominatæ sint, irrationales ipsæ, ad quas inveniendum inducimur: nominandum siquidem & definiendum antea fuerat quid esset, antequam ejus inventio præponeretur. Simile hoc Menonii problematis est, quærere quod nescias. Nam si inveneris, attamen non agnosces, quia quid sit nescias.

27 & 28p Tradunt inventionem utriusque bimedia.

29 & 30p Binomialiũ inventionẽ suppeditat, in duobus intermedii generibus.

31 & 32